

Priprave za pogreb papeža Pija XI

Rim, 13. februarja. Tisoče in tisoče tujcev je dospelo včeraj in danes v Rim, da poskusijo priti v baziliko sv. Petra, kjer se nahaja truplo umrlega papeža Pija XI. Nepregledne vrste naroda se nahajajo na trgu pred baziliko. Množice se obnašajo pobožno in se z največjim spoštovanjem bližajo baziliki. Nobenega nereda, prepira ali prerivanja ni nikjer opaziti. Množica sama skrbi za red pred cerkvijo.

Nadaljni kardinali iz tujemstva so dospeli v Rim, da se udeležijo volitve novega papeža. Tajnosti volitve bo čuval prinč Chigi-Albani, katerega družina vrši ista opravila že od leta 1712. V baziliki se neprestano berejo sv. maše pred ogromnim katafalkom, na katerem se nahaja truplo papeža. Včeraj je obiskalo sv. Petra baziliko nad 200,000 ljudi in enakega navala se pričakuje danes.

V cerkvi prevladuje tak naval, da ljudje niti poklekniti ne morejo. Papeževa garda spušča vernike skozi vrata in jih prosi, da hitro korakajo naprej, da naredijo prostor ostalim tisočim. Ljudje se prekrizajo pred truplom papeža, narokoraj naprej.

V torko popoldne bo truplo papeža položeno v trojno krsto. Prva je iz cespinega lesa, druga je svinčena, in tretja hrastova. Nadškof in kardinali bodo navzoči, ko bodo pokladali truplo v prvo, drugo in tretjo krsto.

Včeraj so dospeli francoski in nemški kardinali. Ameriški kardinali so na potu, in kakor hitro dosepejo v Rim, se pričakuje volitve za novega papeža, vendar se volitve ne bodo vršile kasneje kot 1. marca. Začnejo se pa lahko že prej. Kot pravi diplomati, bodo volitve trajale dalj kot navadno in mogoče je, da bo kak kardinal izvoljen, ki ni laškega rodu.

Prvič v zgodovini bo nekaj kardinalov dospelo v Rim potom zrakoplova. Kardinal iz Lizbone, Portugalska, je brzojavil, da se bo pripeljal z zrakoplovom. Tudi ameriški kardinali nameravajo v Gibraltaru zapustiti parnik in z zrakoplovom odpeljati se proti Rimu.

Nemška vlada je uradno povabila francosko vlado, da deluje za bodoči mir v Evropi

Pariz, 13. februarja. Nemška vlada je poslala danes jako prijazno povabilo francoski vladi, naj pošlje svoje zastopnike v Berlin, da se pogovorijo o bodočem miru v Evropi.

George Bonnet, francoski zunanji minister, je povabilo sprejel in bo najbrž osebno odpotoval v Berlinu. Hitler mnenja, da povabilo povzročila nove probleme v Evropi, kakor hitro bo končana civilna vojna.

Rev. Coughlin poudarja uspešno delovanje pokojnega papeža kot nasprotnika bogotajcev

Detroit, 13. februarja. Rev. Charles Coughlin je včeraj v svojem radio govoru poudarjal delovanje pokojnega papeža Pija XI, ki je bil poznan in obsojen kot nasprotnik bogotajcem. Rev. Coughlin je povedal tudi, da je papež enako ostro obsojal nacizem v Nemčiji kot fašizem v Italiji, kot je obsojal komunizem v Rusiji.

Radio govornik je poudarjal izjavo pokojnega papeža, da se komunisti, kot izraziti bogotajci, nikakor ne morejo družiti s katoličani. Poglavitno prizadevanje komunistov je uničiti vero v Boga v človeških srcih, je rekel Rev. Coughlin.

Stari zakoni

Policijska je prijela včeraj neke Bernarda Bratkowskega, 7616 Cincinnati Ave., ki je baje svojo ženo tako pretepel, da je ziomil več prstov na rokah. Bratkowski je star 77 let in je svojočasno častnik v ameriški armadi. Na policijski je zanikal vse obdolžitve.

Oče umrl

Mrs. Antonija Repič, 765 E. 17th St., je dobila iz domovine vest, da je preminul njen oče Jovi klub v 23. vardi je izvolil sledeče uradnike: predsednik August Kogoj, podpredsednik Anthony Kramer, blagajnik A. F. Lučić, zapisnikar in tajnik Stanley Marolt.

Brandeis, star 82 let, resigniral od sodnije

Washington, 13. februarja. Louis Brandeis, član najvišje sodnije Zed. držav, star 82 let in poznan kot eden izmed liberalcev na najvišji sodnji, je resigniral včeraj iz svojega urada. Mož je navedel svojo starost kot vzrok resignacije. 22 let je bil član najvišje sodnije. Brandeis je bil prvi žid, ki je bil imenovan za člana najvišje sodnije, toda je bil poznan po svoji resnosti in pravicoljubnosti. Predsednik Roosevelt se je izjavil, da ga bo dežela težko pogrešala.

Tako se jih pobije

Frank Wray, 7500 Euclid Ave., se je vračal preteklo soboto domov. S seboj je imel precej stotakov v gotovini. Wray je kolektor za neko mesarsko tvrdko. Spotoma se je ustavil v gostilni, predno gre domov. V gostilni sta opazila dva lumpa, da ima Wray precej denarja s seboj. Ko je šel Wray iz gostilne, sta mu sledila in ga napadla z revolverji. Toda dobila sta napačnega človeka. Wray je poznan rokopisec. Najprvo je omlatil enega lopova, potem družega, da sta krvavela, nakar je poklical policijo, ki je oba roparja aretirala. Sedaj se zdravita v bolnišnici, pozneje bosta morala pa na sodnijo. Če bi znal vsak tako udariti kot Wray, tedaj ne bi imeli več roparjev med nami.

Slabi odvetniki

Common Pleas sodnija je te dni odvzela odvetniško pravico Josephu in Charlesu Rubinsteinu ter Seymour Terrellu, ker so bili spoznani krivim, da so zalezovali žrtve prometnih nesreč, katere so na sodnijah izkoriščali. Tozadevna obravnava se je vršila v Clevelandu dva tedna in je prinesla na dan jako nečedne aktivnosti, katerih se gotovi odvetniki poslužujejo v svojem poslovanju. Vse priče, ki so pričale proti odvetnikom, so bile svoječasno v tej ali oni avto nezgodi in so pričale, kako so jih odvetniki pridobili, da so bile zastopane na sodnji, nakar so odvetniki dobili skoro ves denar, ki bi sicer moral iti žrtvam prometnih nesreč.

Letno zborovanje

Danes se je začelo letno zborovanje znane zavarovalniške družbe Sun Life Assurance Co. of Canada. Iz poročila predsedstva je razvidno, da je zavarovalnica izplačala lansko leto 83 milijonov dolarjev zavarovalnine. Kompanija je plačala svojim delničarjem v dividendah nad \$13,000,000. Kompanija posluje že 38 let in ima nad en milijon ljudi zavarovanih za slučaj smrti in za druge slučaje. Kompanija ima svoje urade po skoro vsem civiliziranem svetu. Skupno premoženje zavarovalne družbe znaša \$875,894,272.22.

Piketirani konzul

Kraljevi laški konzul v Clevelandu dr. Montecchi, se je vrnil pretekli teden v Cleveland, potem ko je bil tri mesece odsoten iz Clevelanda. Ko je včeraj prišel do svojega urada, je dobil tam četo piketov, ki so nosili s seboj razne napise. Policijska je preskrbela vse potrebno za varnost konzula.

Iz bolnišnice

Mrs. Josephine Grdina se je vrnila iz bolnišnice, kjer je srečno prestala operacijo. Nahaja se na domu na 6121 St. Clair Ave., kjer jo prijateljice lahko obiščejo. Mrs. Grdina se lepo zahvaljuje za obiske in bolnišnici za poslano cvetlice.

Ljudje čakajo

Iz Washingtona se poroča, da se justični oddelek vlade še do danes ni mogel odločiti koga bi imenoval za zveznega sodnika v Clevelandu, oziroma bi predložil njegovo ime predsedniku Rooseveltu za imenovanje. Kolikor je nam znano zavrtačuje zadevo zvezni senator Donahay. Med tem pa čaka kakih 3,000 prosilcev za državljanske listine v Clevelandu. Zvezna sodnija, kjer se dobi ameriški državljanski papirji v Clevelandu, posluje z enim samim sodnikom že od oktobra meseca lanskega leta. Politika v Washingtonu ne more priti do zaključka, kdo naj bo imenovan za zveznega sodnika v Clevelandu. Če bi bili na mestu teh politikarjev, bi vprašanje že zdavnaj rešili.

Republikanci med seboj

Preteklo nedeljo so imeli clevelandski republikanci nekak "banket sprave," v počast blagopokojnega predsednika Lincolnu. Navzoči so bili republikanski kongresmani, senator Taft in seveda naš župan Burton. Namesto da bi se lepo prijazno pomenili med seboj, so se pa republikanci tekot banketa z besedami prav strupeno lasali in predbacili eden drugemu grehe. Zlasti jih je moral dosti slišati župan Burton, katerega je napadal znani češki vodja Mareš. In ko so republikanci si povedali eden drugemu, kaj mislijo o sebi, so vsi skupaj planili nad predsednika Roosevelta, kateremu so tekotim govorov prešeli vse kosti. Hujše nesreče pri republikanskem banketu ni bilo.

Za večji Girard

Girardski industriji in trgovci so neprestano na delu za večji in naprednejši Girard, kjer prebiva tudi mnogo naših rojakov. Zlasti je vneto na delu za boljše blagostanje Girarda Zveza girardskih trgovcev, kateri predseduje naš znani rojak in spoštovani trgovec, Mr. Joseph Cekuta Sr. V sredo večer, 15. februarja, priredi Zveza girardskih trgovcev slavnostno večerjo v Mahoning County Clubu, kamor so povabili vse trgovce in industrije iz Mahoning doline.

Ogenj v vseučilišču

Goreti je pričelo v nedeljo v knjižnici znanega vseučilišča Hiram College, v Hiram, Ohio. Ogenj je povzročil za \$20,000 škode. Studentje in študentke so pomagale gasiti; da ni požar uničil vsega poslopja. Zgorele so pa dragocene in zgodovinske knjige, in med drugimi tudi teleskop vseučilišča, ki je bil vreden \$8,000.00.

Odpovedane zabave

Katoliške organizacije v Clevelandu so odpovedale mnogo svojih prireditev in plesnih zabav, ki bi se imele vršiti te dni. Odpoved je prišla radi smrti papeža Pija. Prireditve se bodo vršile po veliki noči.

Smrtna kosa

Sinoči je preminula Mrs. Mary Perme, 13514 Coit Rd. Pogreb ima v oskrbi August F. Svetek. Podrobnosti priobčimo jutri!

Reka narašča

Ohio reka na jugu države Ohio je zopet začela naraščati in bati se je nove povodnji. Voda je 15 čevljev nad normalno visoko. * Republika Kuba namerava vpeljati seznam vseh tam naseljenih tujcemcev, katere bo izgnala iz republike.

Krasne slike!

V četrtek 16. februarja se bodo ob 8. uri zvečer kazale krasne slike v spodnji dvorani S. N. Doma. Slike so bile povzete v stari domovini ob priliki izleta S. Z. Z. lansko leto. Kazanje slik traja tri ure. Vstopnina je samo 25 centov. K obilni udeležbi vabi družnica št. 50 SZZ.

Napad na Rev. Coughlina

V sobotni številki "The Cleveland Press" angleškega dnevnika v Clevelandu se nahaja uredniški članek, v katerem se napada Rev. Coughlina, znanega radio pridigarja, češ, da je "rabble-rouser," to je, hujska množice. Kot vzrok za ta napad navaja "Press" govor Rev. Coughlina od nedelje 5. februarja, v katerem je baje Rev. Coughlin izjavil, da je ameriški zakladniški tajnik Mr. Morgenthau leta 1938 koval nekako finančno mednarodno zaroto. "Press" poudarja, da je Rev. Coughlin tekotim svojega govora dejal, da je bil Mr. Morgenthau leta 1938, ko se je kovala "zarota" v Parizu. Resnica pa je, da je Rev. Coughlin tega nikdar izjavil ni. Omenil pa je ime Morgenthaua, rekoč, da je zakladniški tajnik v Washingtonu, ni pa rekel, da je bil v Parizu, radi česar napada "Press" Rev. Coughlina. "Pressu" bi bilo svetovati, da je včasih nekoliko bolj previdna s svojimi napadi.

Influenca grozi

Iz Washingtona poroča zvezni zdravstveni oddelek, da preti ameriškemu narodu influenca. Posebne nevarnosti sicer ni, pravi zdravstveni oddelek, toda gotovo je, da bo najmanj 20,000 oseb v prihodnjih tednih zbolelo za to boleznijo. V Washingtonu so bolni za influenco predsednik Roosevelt, podpredsednik Garner, generalni poštni mojster Farley, senator Borah, Stephen Early, osebni tajnik predsednika in Miss Lehend, privatna tajnica predsednika, poleg številnih drugih javnih oseb. Zdravje predsednika Roosevelta ni nič kaj povoljno.

"Vzoren" voznik

Včeraj je policija aretirala nekoga Samuela Rogersa, je star 66 let in stanuje na 4727 E. 94th St. Mož je slep na eno oko, na drugo pa prav malo vidi, pa je kljub temu dobil od države licenco, da sme voziti avtomobil. Aretiran je bil, ker je povozil nekoga 68 let starega siromaka, ko je slednji korakal preko ceste. Revož bo najbrž umrl na posledicah poškodb. Aretirani Rogers se je izjavil, da je zavžil samo pet kozarec žganja, predno se je peljal z avtomobilom v mesto in da ni "dobro videl," kdaj je povozil siromaka!

Novo ledenice

Mandel Hardware, 15704 Waterloo Rd., naznanja, da so dobili veliko zalogo novih ledenic, Westinghouse modela 1939. Gospodinje in gospodari so prijazno vabljeni, da si jih ogledajo in razkazuje se vam bo vse odličnosti teh ledenic.

Zadušnica

Za pokojnim Štefanom Turkom se bo brala sv. maša v sredo ob 7. uri v cerkvi sv. Vida ob priliki devete obletnice smrti pokojnega. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni.

Zadušnica

V četrtek ob 6:30 se bo brala v cerkvi sv. Vida zadušnica za pok. Ano Zaviršek ob priliki 6. obletnice njene smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Papež Pij XI. je umrl skoro na predvečer, ko je nameraval ostro nastopiti proti fašizmu

Rim, 13. februarja. Za dan 22. februarja je sedaj pokojni papež Pij XI sklical vse katoliške škofo in nadškofe, da pridejo v Rim, da se z njimi posvetuje glede odločnega nastopa proti fašizmu.

Smrt je preprečila papežev nastop, ko je nameraval odločno izraziti svoje stališče tako napram laškemu fašizmu kot napram komunizmu ter bogotajnim organizacijam. Katoliška Cerkve pozna le malo shodov, na katerih bi bili navzoči vsi škofo.

Papež Pij XI je še tekotim življenja razdal vse svoje privatno premoženje kot je izjavil državni

Nemčija se ne bo vmešavala v vprašanje Sredozemlja, namerava pa prevzeti Lichtenstein

Berlin, 12. februarja. Nemški zunanji minister von Ribbentrop je zagotovil Francijo, da se Nemčija ne bo vmešavala v vprašanje Sredozemskega morja radi Španije, razven če je Italija potegnjena v vojno.

To zagotovilo je dobil francoski poslanik v Berlinu, ki je nato nemudoma odpotoval v Pariz. V diplomatskih krogih prevladuje mnenje, da se Hitler sploh ne zmeni za problem Sredozemskega morja, kateri problem je prepustil Mussoliniju.

Iz Rima se poroča, da bo diktator Mussolini dal časa molčal glede svojih zahtev napram Franciji in to radi smrti papeža Pija XI. Kakor hitro pa bo položaj zopet "normalen" bo Mussolini zopet prišel na dan z zahtevami po reviziji.

Videti je, da je Mussolini v teh dnevih skoro popolnoma zapu-

Franco baje ne bo priznan od Francije. Lojalisti so v zagati na fronti pred Madridom

Perpignan, Francija, 13. februarja. V pirenejskem gorovju se nahaja še kakih 35,000 mož bivše katalonske lojalistične armade, ki so se uprli generalu Francu in mu prizadevajo sitnosti v Kataloniji.

Poslednji lojalisti imajo v posesi skupino vasi, kjer so se nedoma začeli z nepričakovanim odporom braniti. Sluti se, da so ti lojalisti dobili novo pošiljatev orožja iz Francije.

Opazovalci položaja trdijo, da je odpor lojalistov sicer dramatičen, toda brez vsakega pomena. Ostri boji pa so se začeli na fronti pred Madridom, katero mesto so nacionalisti včeraj ostro obstrlevali.

Ognjegasci komaj rešeni

Včeraj jutraj je začelo goreti v Emanuel baptistovski cerkvi na E. 79th St. Obilna voda, katero so oddajali ognjegasci nad poslopje, je povzročila, da se je prelomila streha, ki je z glasnim ropotom se zrušila in samo za las je manjkalo, da ni bilo pri tem 15 ognjegascev ubitih. Cerkev je zgorela. Stara je bila 79 let. Škoda znaša nekako \$50,000.

Zaprte gostilne

Gostilničarji v East Clevelandu so sklenili, da bodo prostovoljno zapirali svoje gostilne ob nedeljah.

tajnik kardinal Pacelli. Slednji je začasni glavar katoliške Cerkve, dokler ni izvoljen nov papež.

Vsa Italija, pa tudi ostale države v Evropi so v črnih žalnih zastavah. V Italiji so zaprti vsi javni prostori, vse veselice odpovedane. Oblasti so dale zapreti tudi vse šole.

V Rimu se nahaja sedaj 40 kardinalov. Pričakuje se tudi vse nadaljne kardinale iz drugih delov sveta. Deloma so že vsi na potu. V katedrali sv. Petra se pri vseh oltarjih neprestano berejo sv. maše. V cerkvi je neprestano do 50,000 ljudi.

ščen, kajti laški narod se bolj zanima za smrt papeža in za izvolitev naslednika kot za vse druge državne dogodke.

Mussolini dobro ve, da sedaj nikakor ni čas vihrti meč, ker pozna laški narod, da je veren in bi silno zameril Mussoliniju, ako bi slednji začel rogovoliti. Vzelo bo mesece, predno se zadeva zopet spravi v ravnotežje.

London, 13. februarja. Na Dunaju se baje vršijo pogajanja med zastopniki Nemčije in med zastopniki samostojne kneževine Lichtenstein, da se slednja prikljubi Nemčiji. Kneževina šteje 40,000 prebivalcev.

Vladar kneževine Lichtenstein, 85 let stari Friderik, ima velika posestva v bivši Avstriji in na Češkem in Nemčiji mu baje grozi, da jih zapleni, ako ne prikljubi kneževine Nemčiji.

Ministerski predsednik lojalistov je dospel v Madrid, kjer vodi nadaljno akcijo proti generalu Francu. General Franco pa je medtem prišel v nesoglasje z oblastmi francoske republike.

Francoski konzul v Barceloni je dobil povelje od generala Franca, da mora nemudoma zapustiti Barcelono. Tudi ne ugaja francoskim oblastem, ker je dal gen. Franco zapreti francosko-špansko mejo, da begunci ne morejo več v Španijo.

Kljub temu pa sili francoski zunanji minister vlado, da prizna generala Franca, rekoč, da je predsednik španske republike pobegnul v Francijo, kjer se je stalno nastanil in torej prava španska vlada ne obstoji več.

Pogreb pok. Petricha

V četrtek ob devetih dopoldne se vrši pogreb pok. John Petricha iz cerkve sv. Kristine v Euclidu. Pokojni zapušča v stari domovini sina Josipa Pugelj in dve hčeri, Frances De Cico in Josephine Kraovec.

Smrtna kosa

Danes jutraj je preminula Anne Jelenič, 1384 E. 25th St. Pogreb ima v oskrbi A. Grdina in Sinovi pogrebni zavod. Podrobnosti priobčimo jutri.

* Policijski načelnik v Indianapolisu je prepovedal nositi policistom brke.

"AMERIŠKA DOMOVINA" AMERICAN HOME - SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER 6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio Published daily except Sundays and Holidays

Subscription rates: U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year. European subscription, \$7.00 per year.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83 No. 37, Tues., Feb. 14, 1939

Spor med predsednikom in kongresom

Pred nekako dvema tednoma se je na nekem praznem lotu v bližini mesta Los Angeles ponesrečil neki zrakoplov, ki je zgorel. Bil je takozvani Douglas zrakoplov za vojaške svrhe. Te vrste zrakoplovi napadajo sovražnika. Zrakoplov sam je bil vojaška skrivnosta. Zgradili so ga na priporočila ameriških vojaških inženirjev. Če bi zrakoplov vojaškemu vodstvu ugajal, bi slednje naročilo dvajset nadaljnjih enakih letal.

Ponesrečeni zrakoplov je izzval debato in napade, ki postajajo hujši med predsednikom in med kongresniki. Debata spominja na oster spor med predsednikom Wilsonom in med senatorji, ker je Wilson nameraval privabiti Ameriko v Ligo narodov. Razstrelba je prvič dognala, da se nahaja v Ameriki francoska vojaška misija, o kateri prej nihče ni kaj vedel. Predsednik Roosevelt je bil prisiljen priznati, da je njegova administracija odobrila francoska naročila za vojaške zrakoplove.

Po tej predsednikovi izjavi so se pa začela vsipati vprašanja v Belo hišo. Ali se je morda Francozom dovolil vpogled v ameriške vojaške skrivnosti? Ali pomeni pomoč Franciji, da se Amerika pripravila za vojno in da bodo ameriški vojaški zopet poslani v Evropo? Tako je prišlo do spora med onimi, ki so mnenja, da se Amerika ne sme vtikati v tujezemske zadeve, in med onimi, ki mislijo, da Amerika najbolj izdatno uničuje diktatorje, ako pomaga demokratičnim državam.

Govorice so postajale vedno bolj ostre, tako da je predsednik Roosevelt bil prisiljen poklicati vojaški odsek senata v Belo hišo. Ta odsek zadnje čase jako pogosto zboruje, zlasti odkar je postal mednarodni položaj zapleten. Odsek zboruje pri zaprtih vratih. Enako je bila tajna tudi seja pri predsedniku. Tedaj je počila bomba. Dasi so se senatorji obvezali, da ne bodo govorili, kar jim je predsednik povedal, pa so že drugi dan razbobnali v javnost, da je Roosevelt dejal, da ker Amerika še ne gre direktno v vojno, pa je pripravljena podpirati Francijo in Anglijo z zrakoplovi in z vsem vojaškim materialom.

Najbolj pa je bila senzacionalna govornica, ki se je raznesla, da je namreč predsednik Roosevelt povedal, da smatra, da se ameriška meja preneha v Franciji. V Washingtonu je zavrelo. V kongresu je zaropotalo. V nenavadno strupenih besedah so mnogi senatorji začeli napadati predsednika. Vstal je californijski senator Johnson in javno pozval predsednika, če res sili Zedinjene države v vojno. Drugi senatorji so ostro kritizirali tajne seje, ki se vršijo pri predsedniku. Zahtevali so, da mora ameriški narod, ki bo plačal za morebitno vojno, izvedel vse podrobnosti glede "priprav za vojno."

Nadalje so se oglasili mnogi senatorji, ki so zahtevali, da če Amerika prodaja orožje Angliji in Franciji, da ga mora prodajati tudi vsem drugim državam, ako plačajo v gotovini. Ako se daje prednost enim državam, se s tem žali druge in tako se pripravila sovražstvo, ki povzroča vojno. In da je položaj še hujši, se je isti večer oglašil tudi Hoover v Chicagu, ki je napadel predsednika radi njegove tujezemske politike. Mnogi senatorji trdijo, da je Amerika izročila Franciji celo denar, da kupuje Francija ameriške vojaške zrakoplove. Do uradnega zanikanja še ni prišlo.

Zadnji teden je pa predsednik Roosevelt poklical k sebi zastopnike časopisja in napram njim izjavil: 1. Mi smo proti vsaki zvezi, ki bi nas potisnila v vojno. 2. Mi podpiramo trgovino vseh narodov vsega sveta. 3. Mi popolnoma simpatiziramo z vsakim prizadevanjem, da se preneha z oboroževanjem. 4. Mi želimo, da je sleherni narod na svetu popolnoma neodvisen. Je dejal Roosevelt: "Vest, da sem jaz rekel, da je ameriška meja v Franciji, si je izmislila kakšna prisrmoda. Vest je debela laž."

Skoro je videti, da so nasprotniki predsednika dobili kost, katero sedaj glodajo, da njemu in demokratski stranki škodujejo v prihodnjem letu. O tem se bo še kaj napisalo.

Kaj pravite!

Iz poluradnih virov poročajo iz Moskve, da je komisar za zunanje zadeve Litvinov-Finkelstein prosil, da bi smel oditi na dopust zaradi svojega razrahljanega zdravja. Politični odbor komunistične stranke je na Stalinovo zahtevo prošnjo odklonil, čeprav je Litvinov pripravljen pustiti za jamstvo v Moskvi ženo — ki je po rodu Angležinja — in hčerko. Politični odbor je sklenil, da mora poseben zdravniški svet povedati svoje mnenje o tem, ali je Litvinovu dopust v tujini res potreben ali ne.

Tole zanimivo poročilo veliko pove! Pove, da so začela postajati mogočnemu ruskemu zunanjemu ministru Litvinovu tla na Ruskem pregorka. Zato bi se rad izmazal v tujino. Litvinov niti

ni Rus, ampak jud, njegovo pravo ime je Finkelstein. Pa se je že moral kako zameriti vsemogočnemu rdečemu carju Stalinu. V Rusiji namreč ni dosti treba, da se kdo zameri Stalinu in njegovim slepo mu udanim priganjačem! In ta zamera nikjer toliko ne stane, kakor v Rusiji. Nič več in nič manj kakor glavo! Torej Litvinov bi se rad izmazal ven iz nevarne bližine Stalinove, pa mu to niti "iz zdravstvenih razlogov" ni dovoljeno! Stalin sam ne pusti! Zelo značilno je to za toliko opevano in hvaljeno rdečo svobodo in demokracijo! In za tako svobodo in demokracijo naj bi se ljudje navduševali? Da, kdor je na glavo padel!

Gornje poročilo je pa zanimivo tudi zato, ker je Litvinov pripravljen pustiti v Rusiji ženo in hčerko kot garancijo, da ne bo ubežal. Ker ponuja tako garancijo, je jasno, da Litvinov čuti, da je začela segati krvoločna roka Stalinova po njem. In ako bi mu bilo dovoljeno pod to garancijo iti v tujino, ali bi se pač vrnil nazaj v domovino? Ali bi raje žrtvoval družino, da le reši samega sebe? Naj vsak sam presodi! Zadosti značilno zanj je že to, da je ponudil za garancijo svojo lastno družino! Kateri dober družinski oče in soprog bi jo?

BESEDA IZ NARODA

Pošteno smo se nasmejali

Cleveland (Newburg), O. — Ko sta se dva para ženila v nedeljo 5. februarja v SND v Newburgu, smo se pa že tako nasmejali, da je bilo kaj. Igralci so tako izborno igrali, da zaslužijo vso pohvalo. Kdo je bil boljši je težko reči, ko so vsi tako dobro igrali. Vsem pa se je smilila nevesta Metka (gdč. Mary Strekal), ki bi bila rada ustrepla očetu in materi, pa svojemu srcu obenem. Res, prav lepo je igrala. Zato pričakujemo, da bodo v igri "Zrtev spovedne molčečnosti," ki se namerava prirediti na cvetno nedeljo, tudi ti igralci nastopili. Splošna sodba ljudi je bila: kadar ti igralci nastopijo, je vredno kupiti vstopnico. Hvala vsem igralcem. Hvala pa tudi režiserju č. g. Slapšaku. Res ste jih dobro naučili.

Meni se zdi, da bi bilo prav, če se tako igra, ki je dolga in zahteva veliko učenja, pokaže tudi v drugi naselbini. Father Jager nam je obljubil, da bo s svojimi igralci predstavil pri nas na 5. marca prelepo igro "Župnik iz cvetočega vinograda." No, naše igralce vzemite za en večer pa k sv. Vidu, pa bo vsem prav. Za igro "Župnik iz cvetočega vinograda" pa že sedaj vabim vse Newburžane, da jo pridejo gledat na 5. marca v SND na 80. cesto. Garantiram vam, da se ne boste kesali.

J. Resnik.

Pozdravi in drugo iz Indiane

Beech Grove, Ind. — Mi prav radi prebiramo Ameriško Domovino in smo zelo zadovoljni v listom. K temu bo gotovo dokaz to, da smo naročili nanj že sedemnajst let. In prav toliko časa sva pa tudi poročena. Na "E" sva bila naročena eno leto, pa je bilo kar dovolj. Kaj pa je z Jakatom, da tako molči? Ali zdaj vedno samo pestuje bebička? Vsa kajake dopise beremo v listu, eni pišejo to, drugi drugo. Mi damo vsem prav, saj vsak rad pove svoje mišljenje in vsak bi gotovo rad povedal najboljše. V Ameriki ima vsak pravico povedati svoje mnenje, kar je tudi prav. Kje je pa Jakatova kolona? Ali je ne bo več? Daj no še kakšno pogurdat, da se bomo včasih smejali. Veselega smeja pa tukaj zelo potrebujemo, ker je tako dolg čas. Tiste še danes ne morem pozabiti, ko je strica v okvir del. Z možem sva se tako smejala, da naju je kar okoli pasu bolelo. Pa tudi druge so bile imenitne. Torej, Jakec, le začni kaj. (Zaenkrat se bomo malo motovili po Pennsilvaniji, potem se bo morda pa še kaj drugega dobilo. Me prav veseli, da se zame potegneta, ko me vse tako nazaj devlje, da se mi kar mило stori in se. Pozdrav od Jakata.)

H koncu pa pošiljava vsem najinim prijateljem in sploh vsem čitateljem Ameriške Domovine iskrene pozdrave.

Frank in Angela Kebe.

Iz Euclida

Dan za dnem berem Ameriško Domovino in vsak dan vidim vsakovrstne dopise in vabila na razne zabave, plesse, igre itd. Posebno se odlikujejo naše slovenske župnije, ki kar tekmujejo med seboj. Vsaj tako se človeku zdi, ko prebira razne dopise od teh zavednih mož in žena. Dostikrat je težko, posebno v teh časih, iti od hiše do hiše in prodajati vstopnice za to ali ono prireditv. Pa z dobro voljo se naredi vse, samo da je boljši uspeh. Uspeh pa je pri vsaki stvari, samo če se vsi zavedajo svoje dolžnosti. Naš g. župnik vedno trdijo, da je vedno najboljši uspeh, ako vsi in vsak malo prispevajo, kakor pa eni veliko, drugi pa nič. Ravno zdaj se pripravljajo na veliko pustno prireditev ali maskaradno veselico, ki bo na pustni torek zvečer v spodnji šolski dvorani sv. Kristine pod pokroviteljstvom skupnih društev fare sv. Kristine. Skoro sleherni faran je član enega ali drugega društva, zato je dolžnost vseh faranov, da sodelujejo z zastopniki in da jim gremo na roke pri razpečevanju vstopnic, ki so samo po 25c. Sezite po njih, dokler jih ne zmanjka.

Pa navadi je dvorana sv. Kristine na pustni torek vedno prejemljiva. Tudi to leto se isto pričakuje, še posebno radi lepih daril, ki jih bodo posetniki deležni. Malo se bo treba našmeti, pa bo darilo. Trije bodo pa še posebej nagradjeni v gotovini, samo navzoči morajo biti. Pridite in pripeljite tudi svoje prijatelje s seboj. Saj pust je samo enkrat na leto. Potem pa bomo lahko počivali celih štirideset dni in se pripravljali za veliko noč. Sedaj pa, ko je čas zabave, se potrudimo in storimo vsak svojo dolžnost, pa bo gotovo uspeh in bomo vsi zadovoljni. Torej vsi v dvorano sv. Kristine na pustni torek zvečer. Do takrat pa bodite pozdravljeni. Matilda Ropert.

IZ DOMOVINE

—Smrtna nesreča graščaka Ulma. Na sredi ceste med Mokronogom in Šmarjeti stoji graščina Klevežev, last bratov Antona in Franca Ulma, ki sta pred dvema letoma postavila moderno žago. Te dni je prišel g. Ulm Franc na žago in je pregledal obrat. Nesreča je hotela, da je zašel v transmisijsko, ki ga je zgrabila in mu odtrgala obe nogi, obenem pa strla prsni koš. Ko so nesrečnega vsega krvavega potegnili iz transmisijske, je bil že nezavesten. Naglo so ga peljali v bolnišnico, a umrl je že med prevozom. Pokojni Ulm zapuščica soprogo, hčerkico in sinčka.

—V Martjancih pri Murski Soboti je umrl v 50. letu starosti tamošnji župan Geza Vežir. Pokojni je bil markantna osebnost našega Prekmurja in eden najagilnejših javnih delavcev, spoštovan in visoko cenjen v vsej naši javnosti.

—Na Jesenicah je umrla v 34. letu starosti ga. Pavla Azman roj. Iskra.

PEHANJE ZA SRNAMI

James Debevec

Dolgo sem se otepal s temle mojim poročilom o izidu lova. Trdno sem upal in v srcu lepo prilival želji, da bi se izmazal in nič ne poročal. Veste, če kdo misli, da je takole poročilo kak dojučnik ali domača zabava s hrenom, naj kar poskusi. Pa končno bi se to že kako prestalo in trud pozabil, pa človek ne ve, je-li tako branje za naše naročnike ali ni. Se reče, kar je lovec že nekako prestanejo, ampak te naše ljube ženske stvarce se morda nič kaj zadovoljno ne pasejo v takem čitvu. Zato sem pa res okleval in nalašč gledal drugam, ko mi je ta ali oni zažugal: kdaj boš pa prišel? Tone Vatovec iz Jutrova ga me je kar brez pardona hudo napadel, zakaj da čakam. Cenjeni newburški novičar se je celo prigrivil, da ne bere drugih lovskih potegavščin razen svojih in prijateljev, g. Ivan, je pa kar trikrat prišel potrkati k meni: no, ali bo kaj, ali ne bo nič, lenoba nemarna!

Hudimana vendar, potem pa morda res ne bo napek, če se zganem in izdam v javnosti mišne skrivnosti o našem lovu v pennsylvanski brdih, ki smo ga vršili v dnevih lanskega leta, ko se je prelomil november v december. Veliko smo prestali hudega, od mraza in drugih nevēčnosti, da nikoli tega. Pa tudi srce so dosti prestale pred nami in če so bile kdaj divje, so bile divje tiste dni, ko bi si bile skoro izrabile noge do pod pazduhe, ko so galopirale s hriba v hrib in nazaj, kogor ušes so jim pa brenčale tiste sitne svinčene muhe, ki pičijo, da nikoli tega — kadar pač pičijo.

No, da, pa naj bo. Menda še ni šlo clevelandskih lovec toliko v sosedno Pennsilvanijo nobeno leto toliko kot lani. Nekaj radi tega, ker drugače pod vsem lžjim soncem niso imeli početi, nekaj pa radi tega, ker so bile prošle sezijo na odstrelu samo srne, ki jih je res toliko, da so druga drugi v napatje in da mora človek dobro priti kam stopi, da ne pohodi srnice. Kakopak in menda ja!

Meni se strašno čudno zdi, da ni še padlo administraciji v Washington v glavo, da bi postavili lovce na WPA, da bi bili plačani od vlade za tiste hude dni, ko se njih duše martrajo po pečinah in skalinah za to ubogo divjačino. Saj to vendar ne gre, da bi moral lovcu sami nositi te stroške, ko je vendar v blagor dežele in domovine, da se preveč ne zaredi te divjadi, ki bi nam lahko postala v naslednjem, da bi nam že skoro v hiše silila.

Lov se je pričel 28. novembra in končal 3. decembra, torej je trajal en cel teden, kar je včasih preveč, včasih pa pre malo, kakor je sreča. Dogovorili smo se, da gremo že v nedeljo, da si tako preskrbimo vse potrebno in v pondeljek zjutraj brez zadržka začnemo s svojim rokodelstvom. Naš cilj je bil Maroltova lovška koča nad Sheffieldom, kjer smo si že lansko poletje ogledali teren in vzeli Maroltovo posestvo v najem za en teden.

Sledeči so se vpsali v našo zeleno bratovščino: Krist Mandel, Fred Jazbec, Albin Filipič, John Lampe in moja pomota. Prav za prav nam je bil sveto obljubil sedelovanje pri dobrem in hudem naš predsednik, Jim Šepic, pa se je bil zadnji hip zbolil in skujal in ni šel, naj mu ne bo zamerjeno, ki nas je spravil ob četrtga za marjaš ob večerih v Maroltovi kemp.

Ker nismo bili gotovi, če bomo prišli vsi skupaj domov, smo se odpravili v dve avtomobilih. V našem smo bili Jazbec, Filipič in jaz, v drugem, Dolencem, Mandel, Lampe in Dolenc. Ti so odstopili pedenj prostora do Pennsilvanije še dr. Bill Uranfarju, ki se je bil udinjal pri Baragovi armadi, ki je bila od-

šla zdoma že v soboto. En dan so šli prej menda zato, da so se jim srne privadile. V nedeljo zjutraj ob osmih sem napovedal svoj cenjeni obisk pri Albinu Filipiču in se mu tudi zagvisal, da ga ne bom nič čakal, če ne bo stal pri vratih pripravljen za odhod, ko se raportam tam.

Ko sem se peljal mimo rezidence našega predsednika Jima, sem nalašč pogledal v Zalarjevo pekarijo na nasprotni strani ceste, tako sem bil jezen, ker mi ga je šel Jim tako polomit. Zlelel sem samo, da bi stal Jim pri oknu in bi me videl, kako moško se držim za volanom in da bi se mu od samega hudega začele cediti sline po prijetnih časih, ki jim hitimo naproti. Kakor sem pozneje zvedel, ni Jim zatisnil očesa tri noči in je od pondeljka do četrtega prestal vsak dan po deset ur na pragu in gledal proti zohodu, kjer so postavili državo Pennsilvanijo, kateri sicer ne bi prav nič škodilo, če bi bila malo bližje Clevelanda. Kakor se je govorilo, je bil Jim v sredo že tako na kraju s svojo potrpežljivostjo, da so ga morali domači držtati, da ni ušel za nami. Prav mu je, pokori!

Ko sem ravnal avto po Waterloo Rd., je izgledalo, da se bo začel led po cesti topiti, kar me je zelo veselilo, ker sem imel še vedno v spominu tisto prekrasno vožnjo v Pennsilvanijo pred štirimi leti, ko je bila pot taka, kot tla najbolj zbiksane plesne dvorane in se je zadnji konec avta vedno kregal s prvim, hoteč ji udariti po svojim potih, najraje v občestni jarek ali pa v kako drevo ob poti. No, pa imam že tako srečo in jo imam, da ni bilo zdaj nič boljše, če ni bilo še slabše. Še zdaj se mi dobro zdi, da smo prišli čeli domov in avto tudi.

Pri Filipičevih je bilo vse lepo tiho in mirno, da se mi je kar škoda zdelo ljudi motiti. Na moje breanje v vrata, mi pridejo odpreti mati, ki mi povedo, da Albin še lepo ajčka in če želim, ga bo pa zbudila.

"Mati," sem rekel, "če si hočete pridobiti na tem svetu nekaj dobrih del, potem poslušajte mene, ki vam pravim, da balite gori v spalnico, vrzite tisto klado leno s postelje, jo privlecite za noge doli po stopnicah, potem pa si pa zamašite ušesa in bom jaz eno rekel, da se Albin še obuti ne bo utegnil."

Mati so me ubogali in v gornjem nadstropju je bilo res slišati precej ene debate. Kmalu zatem preletela doli po stopnicah dva precej dobro okovana škornja, za njima pleten jopič, začel lovski kapa in končno pridrsel lastnik vseh teh stvari, sam veseloštopovani naš gostilničar, ribič in lovec, prijatelj Albin.

Siroko sem znil, da bi začel z zmiňvanjem, pa me je on prestregele z nedolžnim vprašanjem: "Ali ga bo en kvort zadosti, pa en zaboj pilznerja?"

Moja usta, ki so bila namenjena bruhati iz sebe prekornostne nauke in dvomljive naslove, so se mahoma zaprla kot past, v katero se vjame polh in nemo sem prikimal velikodušnem namenu, ki ga je imel Albin v mislih. Prav polahko sem mu rekel, naj se malo požuri, čeprav se sicer tako zelo ne mudi, ker sem se bal, da bi v vihravosti lahko pozabil tista namigavanja o kvortu in pivu. Še celo takrat, ko so mu mati postavili na mizo strašno veliko skodelo vroče kave in je hodil Albin okrog nje, kot bi se je bal, nisem nič rekel. Končno se je toliko opogumil, da je postavil žličko v kavo in jo začel mešati, potem mi je pa začel pripovedovati svoje lovske doživljaje, katere so mi še prav toliko do srca, kot če bi mi pripovedoval o kitajsko-japonski vojni. Kar vrela je v meni same nepočakanosti, ampak

reči mu nisem hotel nič, da mi ne izroči v varstvo tiste potrebnega materiala, ki človek pogreje v ušesa in v kašči.

Po dolgem čakanju sem do kal srečen trenutek, ko je Albin vstal in začel iskati nogavice. Je tiste srečno našel, se pa ni hotel odločiti, ali bi obul gumbo, če vje ali usnjate škornje. Če čil se je za prvo in bi bil tega, ves opravljen, če bi bil mogel pravi jopič. Mati so mi znesli kakih pet, izmed katero da si je enega izbral, ki je bil bolj obil.

No, zdaj pa bo, sem si mislil. Pa sem prehitro potegnul pod računom — Albin je namreč iskati puško. Ker je velika in ker ima Albin zelo navado, da spravi svoje lovske stvari v take kraje, da mora biti detektive, da mu jih našte smo se šli slepe miši precej sa. Končno pa le privleče od njega neko stvar, ki je na prvi gled izgledala kot bi bila puška če si pa zadevo pogledal bližje pa dvomil, da bi mogel in bi praviti kaj več kot nekaj lovskega. Res je imela stva cev in tudi kakšno kopito, pa sem sodil, če v ni votla, ampak da je to samo navadna cev za plin ali tako, s črnim prebarvana. Eno me je je motilo, sta bila dva telina, kot sem jih že videl v tistih puškah, ki so jih rabili Napoleonovih vojskah, take ne arkebutje. Tiste puške so jako pripravne in za tiste, ko je šlo vse bolj počasi. Tehtale so pristočno toliko kot danes en strojevrste kanon.

Kadar je prišla četa, oborožena s takimi puškami pred vodnika, je poveljnik zapovedoval bijanje pušk. Pa so vrli v postavile puške na tla, strice nekaj smodnika, potem stili notri svinčene kroglo, šili vse to s papirjem, kar je bilo krepica bolj trdna, vzeli v roko nabijalnik ali pa še štokovnik in začeli s tistimi bijati v cev. Kadar je bilo tako trdno, da je nabijale sam odskočil iz cevi, je puška nabita. Če je sovražnik ves ta čas lepo pohleвно čakal, pa če je opravljal enako delo, bilo že še, drugače je bilo prav tove kaj napek.

Ko je bila enkrat puška nabita, je vsak vojak vzem meter dolgo rogovilico, ki jo nosil s seboj, jo zasadel pred bojo v zemljo in v rogovilico vžgal smodnik, je sfrčala v naravnost proti sovražniku, se ni ta pravčasno umaknil, se skrila za grmovje. Če se puške krogle le preveč sitno, se sovražnika navedno zadel. "Ljudje božji, kaj ste naredili, kaj ne vidite, da smo mi pri kaj streljate!"

Torej tako nekako je izgledala Albinova puška. Ampak on je zelo ponosen nanjo. "Edin, pripomnil, "malo preveč nese." O tem sem se tudi prišlo. Je na lastne oči preprical, ko je gledal Albina, kako je streljal, srno dvajset korakov pred njim, Pomeril je naravnost v glavo, sem natančno videl, da se marila krogla tri korake pred njim v zemljo.

"Pa boš tole nerodo vzela boj v Pennsilvanijo?" ga je šam.

"Aha! jo bom, pa eno kavo, ko najnovejšega modela. Ne ve, kaj se urajma in bo tale še prav prišla." "Vzemil kar hočeš," mi je povedal, "samo daj no, da se bova odpravila. Ferdno gotovo že stopila na vogalu in po štajersko njna vesoljnemu svetu, da se pod milim nebom, samo stvar ne." (Dalje prihodnje)

WINNETOU

Po nemškem izvirniku K. Maya

Od strela do strela je rastlo Henryjevo čudenje, nazadnje je bil na dan: "Sir, ali ste od samega vra- tista? Nisem še videl, da bi bil kedaj kak greenhorn ta- kšno dobro streljal!" Nasmejale sem se. "Od vruga nisem, mr. Hen- ry! Takih zvez ne maram." "Torej pa morate iti za greenhorna? Nimate veselja za to?" "Zakaj pa ne?" "Well! Videli bomo, kaj vse bo dalo napraviti iz ta- kšnega greenhorna, kakor ste vi. In jezdititi znate tudi?" "Za silo." "Za silo? — Hm! — Torej tako dobro kakor streljati?" "Pahaw! — Ni taka reč! — Torej ali je na tem posebnega?" "Nemalo je, da pride človek v ta svet. Če sem le v sedlu, me oben konj več ne spravi iz sedla." "Pozorno me je pogledal, menda da bi videl, ali govornik resnico, ali se samo šalim. In ravnodušno sem mu zrl v oči." "Dejal je:" "Res mislite? Za grivo se držate, mislite! Pa vas ne vrgel iz sedla? Se sicer pa ste čisto pravo povedali. Glavno je, pa videti človek v sedlu, kajti to vam ni težko, to oskrbi konj. Tudi bo vam mnogo hitreje, ko konja prileh ko na konja." "Meni pa tega konj ne bo več!" "Tako? — Bomo videli! Bilo je, da pride na konja in spet na tla!" "Dober!" "Pa pojdiva! Ura je šele se- desem, ob osmih začnete s pou- čenjem, imava torej še dobro uro." "Sila bova k Jim Cornerju. S ko- rnerjem, serca ima, tisti vam bo oskrbel!" "Vrnila sva se v mesto in šla h Cornerju. Za hišo je imel pro- storočno jahalnico, obdano z obšir- nim hlevi." "Corner sam nama je prišel na- tilj in vprašal, česa želiva." "Tale mladi sir trdi, da ga no- vemu konju ne spravi iz sedla," je dejal Henry. "Kaj pravite, mr. Corner? Ali bi smel splezati na vrha serca?" "Tegovec me je premeril in pre- gledal z očmi, zadovoljno sam za- gledal v pokimal pa dejal:" "Kosti ima močne in prožne, zna- ni. Sicer pa si mladi ljudje z- lomijo tako hitro vratu ko mi, če hoče gentleman ser- cati, mu nič ne brani." "Kajle, in kmalu sta pripeljala konjarja serca iz hleva. Ose- dan je bil, ves nemiren je plesal in se jima trgal iz rok." "Moj stari Henry se je zbal za mene, strahoma je gledal sedaj na konja, seveda šele po nekate- rih poskusih." "Pa nisem ga poslušal. Strah me ni bilo, vedel sem, koliko znam, kaj bi me bilo tudi sram, da bi pobegnil pred konjem, pa da bi bil še tako divji. Poskus je bil zame častna zadeva." "Del sem si prinesel bič in si- nje zvezke ostroge pa se pogljal na konja, seveda šele po nekate- rih poskusih." "Če sem sedel, čeprav še ni- sem spravljal noge v stredne sedle, je konj zbesnel. Krivil je vrat, se vzpenjal na zadnje no- ge, da je skoraj v znak padel, pa da mi je pesek letel čez gla-

vo, in ko vse to ni nič pomagalo, je šel k steni in se drgnil ob njo, da bi me spravil iz sedla. Pa bič ga je kmalu spet nagnal proč od stene." "In nato se je začel hud, oster boj med jezdecem in konjem, ki bi bil lahko nevaren za mene. Strel sem vse, kar sem mogel in znal, porabil vse izkušnje, ki sem si jih dotedaj pridobil v jezdenju, ki pa jih tistikrat seve še ni bilo mnogo, napel mišice v stegnih, da sem mislil, konju se morajo vsa rebra polomiti, — in nazad- nje sem zmagal." "Noge so mi trepetale, ko sem bil spet na tleh, pa tudi serce je bil ves moker od potu in penast, da mu je kar kapalo od gobca, in pokorno je ubogal na vsak mig- ljav." "Trgovec se je zbal za serca. Dal ga je v odeje zaviti in hlapec ga je moral voditi po dvorišču, da bi se ne prehladil." "Meni pa je dejal:" "Tega pa nisem verjel, mladi človek! Prepričan sem bil, da boste že koj pri prvem poskusu ležali na tleh. Razume se, da vam ni treba ničesar plačati. In če mi hočete izkazati uslugo, pa še pri- dite in naučite žival pameti in pokorščine. Rad vam plačam de- set dolarjev za trud, kajti konj je drag in če se nauči pokorščine, še lahko dobro zaslužim z njim. Sicer pa bi mi ostal, ker takega divjaka nihče ne mara." "Rad pridem, če vam je prav." "Henry še ni znil besede, od- kar sem stopil s konja, le gledal me je in z glavo majal. Tedaj pa je pristopil, udaril v roke in de- jal:" "Tale greenhorn je pa res čisto izreden in nenavaden green- horn! Mesto da bi se dal iz sedla vrči, je pa skoraj konja zmeč- kal —." "Kdo vas je neki tega naučil, sir?" "Gol slučaj. Dobil sem med no- ge poldivjega ogrskega žrebca, ki tudi nikogar ni pustil blizu. Premagal sem ga polagoma, pa bi bil seveda zmago skoraj z živ- ljenjem plačal." "Lepa hvala za tako živino! Mi je že ljubši moj stari usnja- ti naslonjač, ki nič ne brca, če nanj sedem." "Sedaj pa pojdiva! Kar v gla- vi se mi vrtil! Toda za prazen nič vas nisem šel gledat, kako strel- ljate in jezditite. To si lahko mi- slite!" "Na ulici sva se poslovila. Hen- ry je šel v svojo delavnico, jaz pa domov." "Tisti dan ga ni bilo več na spregled, tudi naslednja dva ne. Tudi jaz nisem imel časa, da bi ga obiskal." "Četrti dan pa je prišel, vedel je, da sem popoldan prost." "Ako vas je volja, pa pojdiva malo na zraku!" je povabil. "Kam?" "Po mestu. Obiskala bova ne- kega gentlemana. Rad bi vas spoznal." "Zakaj ravno mene?" "To vendar lahko sami ugane- te! Ker še ni videl nobenega greenhorna!" "Pa pojdem. Spoznal ga bo!" "Mr. Henry je tisti dan izredno pretkano in podjetno pogledoval po meni. Poznal sem ga, kadar je bil tak, je pripravil zahrbt- nost, ki pa je bila vedno meni v prid." "Stopala sva nekaj časa po uli- cah, potem pa je nenadoma zavil v neko pisarno. Steklena okna je imela na ulico in napis je bil na njih, pa tako naglo me je po- rinil skozi vrata, da nisem imel časa napisati prebrati. Le toliko se mi je zdelo, da sem videl be- sede surveying in office, kar po- meni zemljemersko pisarno." "In pokazalo se je, da se nisem motil." (Dalje prihodnjič)

JOŽE GRDINA: PO ŠIROKEM SVETU

"Nimate tiste listine, na ka- teri je označena vsota denarja, ko ste prestopili mejo?" mi pravi vidno v skrbeh, ter pri- stavi: "To pa ni dobro. Poišči- te, morda najdete," nakar se zasuče ter gre iz vlaka. Sedel sem kot na trnju ter razmišljal, kaj bi napravil. Nekaj minut zatem se vrne moj dobri zna- nec orožnik nazaj, mi vesel sti- sne roko ter pravi: "Srečno potujete!" Še vedno v skrbeh, sem dejal: "Nič ne vem, kako se bo moja stvar končala, ko pride obmejni uradnik nazaj, ker jaz listine nimam." Pa mi seže kar v besedo: "Bodite brez skrbi, je že vse v redu!" "Res?" "Da, vse v redu, nič se ne bojte, saj tukaj so naši Slo- venci." "Če je tako, potem pa najlepša hvala vsem za tako uslugo," sem dejal orožniku in mu stisnil roko, kajti vlak se je že pričel pomikati naprej. Ko se je ozrl nazaj, je dejal: "Dobro se imejte v Sveti deželi, pa še name se spomnite!" Na- to je izginil skozi vrata.

To ti je dobra slovenska du- ša! sem dejal, in ni zastoj so- rodnik škofa dr. Gnidovca. Bog- ve, kako bi se godilo z menoj, ako bi njega ne bilo? Morda bi jih vseeno preprosil, morda pa tudi ne. Vsekako pa naš človek vedno in povsod prav pride in rad pomaga tudi to, ko je člo- vek v domači državi, je vse drugače kot na tujem, kajti kje drugje bi gotovo ne šlo tako gladko, kot je šlo na domačih tleh. Ves vesel sem zrl na ju- goslovanske mejne uradnike ter jim mahal v slovo, ko so me tako neovirano pustili naprej, da bi me lahko in upravičeno zadržali. Pa naši so naši in ži- vela Jugoslavija, sem dejal ter sedel poleg okna.

Nekaj minut zatem vstopi v voz grška obmejna straža. Mo- zje v zelenosivih uniformah s črnimi brkami so najprvo vpra-

šali za potni list, katerega so mi takoj vzeli, da ga pregleda- jo, če ima grško vizo in da ga potem overijo z žigom kralje- vine Grčije. Za temi je prišel grški obmejni uradnik, da pre- gleda mojo prtljago. Ker sem vedel kako je treba s takimi možmi postopati, mu mirno od- prem, ter v angleškem jeziku rekel, naj izvoli pregledati. Uradnik nekaj časa prekopava po kovčku ter dobi dva enaka predmeta, nakar me v anglešči- ni vpraša, zakaj da dva enaka predmeta rabim, ter da mi bo enega zacarinil.

"Ne, gospod, to je moja osebna lastnina, toda če misli- ta, da je podvrženo carini, to lahko vzamete, plačam pa ne, ker jaz ne trgujem." Vidno za- dovoljen z mojo izjavo, mi je dal stvar nazaj ter rekel: "Vse v redu, kar zaprite," nakar kovček zaznamuje s kredo, kar znači, da je preiskano ter od- ide. Kmalu zatem pridejo pa finančni uradniki, ki me vpra- šajo po valuti, to je, koliko imam denarja. Zopet mirno po- vem vsoto, kar zabeležijo in s- tem je vsa mejna procedura končana, zlasti ko dobim nazaj povsem overjen potni list, da mi je povsem dovoljen vstop v deželo slavni grških modrija- nov. Tudi sprevidnik mrkega obraza in črnih brk ni napravil drugega kot eno luknjo v moj- voznik listek, ter mi ga vrnil.

Prav zadovoljen, da se je stvar tako lepo iztekla, prej v Jugoslaviji, potem pa na Gr- škem, sem zrl skozi okno in ne- kaj minut čez 9. zagledam od mnogobrojnih luči razsvetljeno mesto Solun ali Tesalonike, ki leži ob globokem morskem za- livu, v znožju planine Hortač. Ko sem zagledal mesto, sem vstal, ter sfoje pozdravil rojstno mesto sv. Cirila in Metoda So- lun, iz katerega sta prišla ta velika blagovestnika Slovanov.

Ko se je potem ustavljal vlak, sem s spoštovanjem stopil na tla slavnega Soluna ter ga pri- srčno pozdravil. In to ne zato, ker ga je leta 315 pred Kristu- som ustanovil vladar Kasander, ter ga imenoval po svoji ženi Tesaloniki, ki je bila sestra ve- likega macedonskega kralja Aleksandra, ne zato, ker je bil Solun za časa Rimljanov glav- no mesto Macedonije, ki je spa- dala pod Rim; tudi ne zato, ker je bil za časa bizantinskih vla- darjev prvo mesto za Carigra- dom, pač pa sem stopil vanj s spoštovanjem in ga pozdravil zato, ker je tu tekla zibelka sv. Cirila in Metoda, ker je bil tu njiju dom. Tu sta se izpopol- nila v vedi, da sta potem nasto- pila svojo misijonsko in učeni- ško pot med Slovane.

Nisem imel dosti časa, ko- maj nekako tri četrt ure, da sem počakal na brzovlak proti Atenam, toda nisem mogel, da ne bi vsaj malo stopil po Solu- nu, katerega so posvetile stopi- nje teh dveh slovanskih velika- nov. Pri tem sem razmišljal, kaj vse sta ona dva bila Slova- nov in da sta jim vse dala: luč- nesnice, sv. vero in slovansko prosveto. Visoko izobražena sta stopila med preproste ne- uke Slovane, ko bi vendar lah- ko šla med vse bolj omikane, na primer med prevzetne Ger- mane, tudi nista hotela k bolj učenim Latinom. Ne, ne k tem ne onim, ampak k Slovanom.

Ona dva sta res delala po zgledu Dobrega Pastirja, ki ni izbiral med učeniimi in prepro- stimi, ter je grajal prevzetneže in napuhnjene, pa obedoval s cestinarji, ter povedal: "Da, ubogim se evangelij oznanju- je." Ta evangelij sta prišla ona dva učiti tudi Slovanom, in ker so bili še neuka masa, sta seste- vila slovansko abecedo, pisala knjige v slovanskem jeziku in še več: pri najvišji cerkveni oblasti v Rimu izposlovala ve- ljavnost slovanskega jezika tu- di v cerkvi, ko je bil povišan na isto stopinjo kot latinski in grški. To je bilo res nekaj ve- likega, kajti to doseči ni bila

malenkost in to kaže, da sta bila velika, da sta bila res uče- na in tudi globoko verna. Zato večna hvala njima. Na ulicah Soluna sem dejal s pesnikom Gregorčičem:

Oj hvala vama iz srca,
Solunska sveta brata dva,
Ki jezik naš branila sta,
Naš jezik posvetila sta!

Slovane sta učila, zanje žive- la, zanje trpela in zanje umrla, pa tudi dosti gorja sta prestala radi slovanske nesloge in izda- jalstva, ko je Slovan, namesto da brani in spoštuje svoje, le- zel pod tujčevno peto, ker se mu je pri tujcu bolj dopadlo kot pa pri lastnem ognjišču. Žalostna je zgodovina Slovanov, ki jih vse do današnjega dne ni prav nič izučila. Kako danes gleda- ta dva učitelja Slovanov dol iz rajskih višav na te nesložne Slovane. Gotovo se jima smilijo, ko se med seboj tako preklajo, pri tem pa trpi slovanska vzaj- jemnost, ki jo že skoro da več ni. Slovan sovraži Slovana huje kot tujca.

(Dalje prihodnjič.)

IZ PRIMORJA

Ajdovščina je dobila no- vega župana. Dosedanji župan v St. Vidu pri Vipavi g. Vin- cencij Ghermandi je bil te dni imenovan za župana v Ajdov- ščini.

—Mina raztrgala mladeniča — Gorica, januara 1939. — Za- radi predčasne eksplozije mine v Čadru pri Tolminu je bil ubit 20 letni Sangala Franc iz Tolmina. Ker je šel po bliž- njici in ne po cesti ni opazil da je v bližini poti postavlje- na mina. Velik kamen ga je za- del in vrgel v Tolminko, kjer so ga po nekaj urah našli ubi- tega.

—Trst. — Umrli je za kapjo Avgust Jurjevič, star 63 let, strojni ravnatelj pri tržaške- mu Lloydju.

— Trst. — Zaradi nenadne slabosti je omedlel na ulici de- lavec Kocjančič Ivan, star 61 let. Pri padcu si je ranil obe roki.

—Trst. — V kavarni Portici di Chizza so razobesili plakat "V tem lokalu so Židje nezaže- leni gostje." Plakat je zbudil veliko zanimanja.

—Trst. — Pred apelacijskim sodiščem je bil kaznovan Ma- rač Karl iz Postojne na 500 lir den. kazni, ker je bil ob- tožen, da je pritihotapil iz Ju- goslavije 2500 kg loja. Okraj- no sodišče ga je obsodilo na 1 leto in 15 dni zapora ter 2500 lir den. kazni. Pred ape- lacijskim sodiščem je dokazal, da ni zakrivil kaznivega de- janja.

Četvorčki so prinesli sre-čo brezposelnemu

Pittsburgh, Pa., 13. februarja. Ralph Pennetti je postal večraj oče četvorčkov. Med novorojenci sta bila dva dečka in dve deklici. En otrok, dekletce, je kmalu po rojstvu umrl. Oče je brez dela in ima že od prej pet malih otrok. Ko se je razširila novica o vese- lem družinskem dogodku v nje- govni družini, je dobil takoj po- nudo za dobro delo. Štorklja je v resnici prinesla srečo.

CIO delavci so obsodili nastop Rev. Roughlina

Boston, Mass., 13. februarja. Massachusetts Industrial Council, kamor spadajo člani C. I. O. organizacije, je imel večeraj ostro debato, tekomo katere so govorili zagovorniki kot nasprotniki Rev. Coughlina. Končno je večina sklenila izreči obsodbo nad Rev. Coughlinom radi njegovega "pro- ti-ameriškega početja." Obenem je konvencija C. I. O. izrazila glo- boko obžalovanje nad smrtjo pa- peža Pija XI, katerega je nazva- la kot "brata v boju za delavske pravice."

Romunska je morala po- tlačiti novo vstajo

Bucarest, 13. februarja. Poli- cija je zopet odkrila zaroto, kate- re namen je bil umoriti nado- mestnega ministerskega pred- sednika Calinescu. To je že druga zarota, ki se je pojavila v nekaj dnevih. Namen prve za- rote je bil ubiti romunskega kra- lja. Med zarotniki so večinoma sami fašisti, ki ne morejo videti kralja, ker je slednji ustavil vsa fašistično akcijo v Romunski. Večeraj je bilo nad 200 oseb are- tiranih. Dan prej so policijski krogi aretirali 7 armadnih gene- ralov in 40 višjih častnikov ro- munske armade, ker so sodelo- vali z zarotniki.

200 ranjenih v puntih v Indiji. 500 aretiranih

Cawnpur, Indija, 13. februar- ja. Med mohamedanci in Indij- ci v tem mestu je nastala večeraj krvava bitka, tekomo katere je bilo 20 oseb ubitih, 200 ranjenih in končno je bila policija prisilje- na aretirati 500 oseb. Do boja je prišlo, ker so Indijci muzicirali pred neko mohamedansko moše- jo, da si jih mohamedanci pro- silili naj odnehajo, ker motijo mo- hamedansko službo božjo.

MALI OGLASI

Naprodaj
Trgovina s čevlji, se proda ra- di bolezni. Jako zmerna cena. Naslov poizveste v uradu tega lista. (38)

V najem
Se da stanovanje šest sob. Vpra- šajte pri John Gornik, 6217 St. Clair Ave. Tel. HE-2395. (Febr. 2, 4, 7, 9, 11, 14, 16, 18)

Zahvala
Tem potom se vsem onim, ki so me obiskovali za časa moje bo- lezni v bolnišnici ali na domu, srčno zahvaljujem. Zahvaljujem se tudi Mr. Jos. Želetu in Sino- vom za trikratni prevoz v bolni- šnico in nazaj. Toplo priporočam ta zavod v slučaju bolezni ali smrti. Lepa hvala tudi društvu Waterloo Camp št. 281 W. O. W. za točno izplačano bolniško pod- poro in za božično darilo. Mrs. Louis Tolar se pa lepo zahvalju- je progresivnim trgovcem za krasni dobitek električni likalnik ter rojakom tople priporočila tr- govcu, ki so v Progresivni zvezi.

Louis Tolar

Kanarčki naprodaj!
Vsake vrste, lepe barve, imam tudi prav bele. Najboljši pevci, kar jih morete dobiti. Imamo tudi sčimice za valjenje. Mladici po zmarni ceni.

Anton Barbič
7910 Rosewood Ave.,
Cleveland, Ohio
(Febr. 14, 16)

Zbiranje desetic v Beli hiši v Washingtonu. To je vsakoletna kampanja predsednika Roosevelta, da se nabere denar za pobijanje paralize. Mnogo tisoč dolarjev se nabere na ta način.

Solsko poslopje v Concepcion, država Čile, kjer je najbolj divjal potres. To mesto je bilo skoro popolnoma razdejano. Vsega skupaj so odločili, da je bilo v potresu ubitih 10,000 oseb.

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

Ko je prišel nekoč zopet k njima, ju je našel v skrbeh. Nista namreč vedela, kako bi prinesla dinamit v palačo. Bilo jima je jasno, da ju bo straža preiskala in bi morala zato neka tretja oseba prevzeti to naloga nase.

Čim je prišel Bojanovski k njima, sta mu sporočila, za kaj gre.

—Dinamit se nahaja pri Bakunjinu, — reče Janicki. — Nekdo ga mora prinesiti. Kdo se bo odločil prinesiti ta nevarni zavitek v palačo?

Bojanovski je nekaj časa razmišljal, a nato izjavi, da bo to on sam storil.

—Ni treba, da bi se preoblekel, — reče ona. — Bom že našel kakšen predmet, ki bo dovolj velik, da bom v njem skrila zavitek. Zato mi morata povedati, kako velik je ta zavitek z dinamitom.

Ko mu je Janicki opisal velikost, odvrne Bojanovski:

—Jutri zvečer bo dinamit tukaj! Vtihatopil ga bom v palačo. Nahajal se bo pred Lafermejevimi očmi, ne da bi slutil, v kakšni nevarni bližini se nahaja.

—Ako se ti posreči, — vzkligne Janicki, — potem je naš načrt uspel. Vžigalna vrstica je gotova. Čim dobiva dinamit, nama bo treba samo prižgati.

—Ali mislita, da bo eksplozija dovolj močna? — vpraša Bojanovski.

—Uničila bo brez dvoma dvojce nadstropij! — odvrne Janicki.

—Kaj se nahaja nad kletjo? — vpraša Bojanovski.

—Stražnica, — odvrne Bojanovski.

—Kdo je tam? — vpraša Bojanovski.

—Tam so dežurni častniki, ki imajo dolžnost nadzirati carske straže.

—Ti častniki bodo umrli! — reče Janicki. — Nje bo naš dinamit najprej raztrgal. A kaj se nahaja nad stražnico?

—Tam je carjeva obedovalnica, — odvrne Bojanovski. — Toda ali bo eksplozija res tako močna, da bo tudi njo uničila?

—Ne samo njo, temveč tudi sobo ki se nahaja nad njo, — odgovori Palen. — Kdo stane tam?

—Carjevič in njegov odgojitelj.

—Naš dinamit ne bo ubil samo cara temveč tudi njegovega naslednika! — zašepče Janicki, a oči se mu zaiskrjo.

—A vidva sama, draga prijatelja, — vpraša Bojanovski, — ali se bodeta lahko rešila? Ali ne bodeta tudi vidva tukaj poginila?

Janicki in Palen se spogledata.

Ona ste se že davno sporazumela o vsem. Vedela sta, da se jima ne bo posrečilo priti na ulico. V najboljšem slučaju se bo mogel rešiti samo eden in zato sta sklenila, da

bo oni prižgal vrstico, katerega bo določil žreb.

—Vseeno je, ali propadeva ali ne, — reče Janicki. — Samo da doseževa svoj cilj. Pripravljena sva umreti, a morda je tudi bolje, da naju raztrga dinamit, kot pa da končava pod mučili.

Drugi dan sklene Bojanovski, da poskuša prinesiti dinamit v palačo. Janicki mu je rekel, da je skrila Bakunjin dinamit na nekem sigurnem mestu.

Veliki zarotnik ni nikomur izdal svojega stanovanja. Niti njegovi najboljši prijatelji niso vedeli, kje stanuje. Toda z Janickim se je dogovoril, da se bo nahajal dinamit v neki trgovini, nedaleč od carske palače.

Bila je to neka mala modistinska delavnica in naši čitatelji se bodo začudili, ko bodo zvedeli ime lastnice.

Toda kdor ve, kako se v življenju vse hitro menjava in in kako čudna je usoda, ta se ne bo čudil, ako bo slišal, kako se je vse to pripetilo.

Lastnica je bila Petrovna.

Dosegla je to, o čemur je vedno sanjala. Sedaj je imela svojo lastno delavnico in bila je neodvisna.

Nekega dne je namreč prišel Mihajlo Bakunjin v njeno stanovanje v klet ter ji rekel, da želi z njo govoriti.

—Z mano? — je vprašala šivilja.

—Da, z vami! — odvrne Bakunjin. — Sedite in poslušajte!

On ji pove, da mu je pred kratkim umrla teta in mu zapustila majhno premoženja od osem tisoč rubljev. A sedaj ne ve, kaj bi napravil s tem premoženjem. Misli, da je najboljšje, ako naloži ta mali kapital v kakšno obrt.

Petrovna ga je poslušala in ni razumela, zakaj ji vse to pripoveduje.

—Prišel sem zato k vam, — reče Bakunjin, — ker vem da ste pošteni in marljivi.

Petrovna poskoči.

—Jaz? — vzkligne ona. — Ali hočete meni zaupati svoj denar.

—Evo vam osem tisoč rubljev, — reče Bakunjin in položi svojo denarnico pred njo. — Vem, da ste že davno želeli, da postanete modistinja.

—Delajte s tem denarjem in glejte, da bova oba zaslužila. Jaz

se, seveda, ne bom brigal za posel in po prvem letu ne bom zahteval niti obračuna, ker bom najbrže odptoval. Toda ko se vrnem, potem mi boste izplačali moj dobiček. Ali ne, gospodična Petrovna?

Uboga šivilja je bila tako iznenadena, da ni mogla spregovoriti niti besede. Prijela je Bakunjinu za roko in se mu začne jecljaje zahvaljevati.

In tako je ona najela prostoro, určila trgovino in po nekaj dneh se že obstajale kočije pred njeno delavnico, a ona je imela polne roke dela, da zadovolji svoje odjemalce.

Njena sestra Leonija, Fedorina sobarica, je prišla včasih k njej. Ona se je veselila sestrine sreče, ki ni niti sedaj pozabila na staro Bojanovskijevo mater. Ta je še nadalje živela pri njej in vodila gospodinjstvo v stanovanju izza trgovine.

Bakunjin ni prišel nikdar v trgovino.

Toda nekega jutra je sprejela ona od nje pismo, v katerem jo prosi, naj pride ob določenem času na določeno mesto.

Na pismu je bil podpisan "Vaš kompanjon" in zato se Petrovna ni obotavljala iti na ta sestanek.

Ko se je sestala z Bakunjinom, jo je ta vprašal, kako je zadovoljna s poslom in jo prosi za neko malo uslugo.

—V tem zavitku se nahajajo knjige, ki so last nekega mojega prijatelja in vas prosim, da jih shranite v svoji trgovini, dokler ne pride moj prijatelj po nje.

In on ji izroči zavitek, ki je bil skrbno zvezan. Bil je težek, tako da ga je komaj nosila.

—Prosimo vas, Petrovna, — reče Bakunjin, — ne odpirajte zavitka, ker boste zarudeli, ako bodele čitale. Te knjige niso za žene niti za deklice.

Petrovna mu obljubi, da ne bo odprla zavitka in se poslovi od njega. S težko muko je prinesla knjige v trgovino, shranila jih in kmalu pozabila na nje.

Petrovna se je čudila, da ni nihče prišel po nje. Nekega dne se je polastila želja, da pogleda te knjige, četudi jo je Bakunjin opozoril, naj se jih ne dotakne. Ona odpre zavitek, da vzame eno knjigo iz njega. Toda ona krične in omahne. Nato hitro zavije zavitek, ker jo je to, kar je videla zelo vznemirilo.

Bakunjin je lagal.

V zavitku niso bile knjige, temveč neka čudna masa.

Petrovna je slutila, da služi neki višji svrhi kot orodje. Ni si upala vzeti zavitka v roke, in ni imela več miru. Često se je ponovi spomnila čudnega zavitka ter se odplazila v trgovino, da se prepriča, ali se še nahaja na svojem mestu, a šele nato se je pomirjena vrnila v posteljo.

Bojanovski zve od Janickega,

kjer bo našel dinamit in da mora reči Petrovni.

—Prosimo za knjige, ki sem jih posodil svojemu prijatelju!

Čim je bil Bojanovski prost, je odšel iz carske palače in poiskal Petrovni trgovino.

Bojanovski se prikloni ter reče:

—Gospodična, prosim za knjige, ki sem jih posodil svojemu prijatelju.

Ko je Petrovna slišala te besede, se je skoro onesvestila. Ko nečno je prišel nekdo, da odnese ta zasovraženi zavitek.

—Knjige, — katere knjige? —

vzkligne ona.

—One knjige, gospodična, ki vam jih je dal moj prijatelj! — odvrne Bojanovski. — Ako se ne motim, so bile zavite v siv papir.

Petrovna se je hitro sklonila in mu izročila zavitek.

V tem trenutku se zasliši, da je obstal pred trgovino voz. Neke dama izstopi, po vsej priliki je hotela priti k Petrovni.

Videla je kako je kočijaž ponižno snel svojo kapo in poslušal, kaj mu gospodarica ukazuje.

—Nekdo prihaja! — reče Petrovna. — Sedaj imate svoje

knjige, gospod.

Ona ne dokonča, ker je videla,

kako je Bojanovski prebledel postal nemiren.

Howard Leahy iz Clevelanda, zmogovalec v teku na eno miljo, je bil prijatelj pri ropu. Priznal je, da je vlomil v 49 domov, kjer je kradel ženske obleke.

ZENINI IN NEVESTE!

Niša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave. Henderson 0628

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska katoliška podporni organizacija v Združenih Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Glavni urad v lastnem domu: 508 No. Chicago St., Joliet, Illinois
POSUJE ŽE 45. LETO

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA NAD \$4.000.000
SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 110,71%
K. S. K. Jednota ima nad 35.000 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

EKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 185
V Clevelandu, Ohio je 15 naših krajevni društev.
Skupni podpora je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega obstanka nat \$8.709.800

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD"

Če se hoče zavarovati pri dobri, pošteni in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti. Če se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, priložni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruješ se lahko od \$250 do \$5000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo razred "A" ali "B." Mesečni prispevek v mladinski oddelki je nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalni dasi zavarovalnina z vsakim dnevom zaračaka. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razred "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razred "B" se plača do \$1000 posmrtnine. Otroka se lahko zavaruje za dobo 20 let, nakar prejme zavarovani svoto izplačani gotovini.

BOLNIŠKA PODPORA:
Zavaruješ se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 tedni. Assessment primerno nizko.

K. S. K. Jednota nudu članstvu pet najmodernejših vrst zavarovanj.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo rezervo izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih plačil.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki prihaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobliva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti kot pravi materi vdov in sirot. Če se nisi član članica le močeno in bogate podporni organizacije, potrdi se pristopi takoj!

V vsak slovenski naselbini v Združenih državah bi moral(a) biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli še nimate društva, spadajočega k tej solventni, katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 60. leta. Z vašim daljnim pojasnila in navodila pišite na glavne tajnike: K. S. K. ZALAR, 508 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

V JUGOSLAVIJO
Vi potujete naglo in prijetno na naših priljubljenih parnikih:

**BREMEN • EUROPA
COLUMBUS
NEW YORK • HAMBURG
HANSA • DEUTSCHLAND**

Izberne železniške zvezde od Cherbourg, Bremena ali Hamburga

POVABITE SORODNIKE V EVROPI, NAJ VAS OBIŠEJO V AMERIKI
Posebno nizke cene za vožnjo iz Evrope med 3. aprilom in 25. aprilom ter 26. julijem in 23. julijem za štiri-densko bižanje v Ameriki.

Za pojasnila vprašajte z lokalnega agenta ali
1430 EUCLID AVE., CLEVELAND, OHIO

**HAMBURG-AMERICAN LINE
NORTH GERMAN LLOYD**

OBLAK FURNITURE
TRGOVINA S POHIŠTVOM.
Pohištvo in vse potrebščine za dom
6612 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 2978

VI OGE v tej posojilnici
so zavarovane do \$5000 po Federal Savings & Loan Insurance Corporation, Washington, D. C.

Plačane obresti po 3%
St. Clair Savings & Loan Co.
6235 St. Clair Ave. HEND. 5670

Previdni in gospodarski ljudje vedno najprej pogledajo

OGLASE

Ameriški Domovini in potem gredo kupovat k trgovcu, ki v tem listu oglašuje.

Trgovci, zavedajte se nakupovalne moči slovenskega naroda in oglašujte svoje blago

AMERIŠKI DOMOVINI
Izplačalo se vam bo!